

Izmed katoličancv Svatova in okolice je komaj kdo manjkal. Prišlo je pa tudi mnogo poganov in protestantov, s katerimi je bil pokojni v trgovinskih ter družabnih zvezah. Vsak pogrebec, tudi me, je prejel nov, bel žepni robec, da si ga ovije v znak žalosti okrog leve lakti. Mesto cvetja in vencev so na Kitajskem v navadi ogromne svilene zastave z raznimi napismi, n. pr.: »Pokoj tvoji duši«, »Blag spomin«, »Čast vrlemu možu« itd. Nekaj teh nabavi družina, druge pa darujejo znanci in prijatelji. Gospod Li jih je imel 184 vseh barv. Prevladovali so odtenki modrine in vijoličaste, ki sta poleg bele barve barva smrti in žalovanja. Žalujoči so bili vsi v belih, narobe obrnjenih oblekah, s šivi na zunanaj, čez pa so imeli dolge plašče iz žakljavine, visoke kape iz iste robe, ženske pa tudi zagrinjalo čez obraz. V sprevodu sta korakali dve godbi, ki sta skušali igrati Chopinovo žalno koračnico, pa se jima ni dobro posrečilo. Ker niso pogani v pogrebnem sprevodu sohe malikov, morajo kristjani tudi kaj nositi. Izposodili so si pri nas lep kip Brez madežne, napravili zanj lično nosilnico vso v cvetju in to nosili v sprevodu.

Na pokopališču je družina želela imeti prostor poleg groba naše predstojnice, umrle lani. Toda p. misijonar jim ni mogel popolnoma ustreči, ker je prihranil na vsaki strani po dva prostora za nas redovnice. Takoj zraven pa je cementna grobnica g. Li-ja. Menim, da našo dobro predstojnico še v nebesih veseli, da ima za soseda tako izvrstnega kristjana.

Pogrebu je sledila pogrebna gostija, glavna točka pogrebne slovesnosti. Na dvorišču deške šole so bile pogrnjene mize za 800 oseb. Nihče se ni branil prisesti, kajti vsi pogrebci so bili pošteno trudni. Pogrebna slovesnost je trajala namreč polne štiri ure. Pričela se je ob osmih s slovesno zadušnico, kateri je sledilo fotografiranje vseh pogrebcev na dvorišču deške šole, nato razvrstitev, spreved po mestu in končno daleč

ven na pokopališče in nazaj. Tudi me redovnice smo bile povabljene na gostijo, pa smo se vljudno zahvalile z opravičbo, da naši predpisi ne dovoljujejo obeda izven zavoda. »Toda, če Vam prinesemo Vaš delež na dom, ali bi potem ne hotele počastiti spomina umrlega z okusnim prigrizkom?«

Tako ponudbo je bilo težje odkloniti in predstojnica je z izbrano vljudnostjo dovolila, da nam prinesejo večerjo iz hiše žalosti. Točno ob pol šestih so začeli prinašati jedi v kovinastih skledah z dvojnim dnom, napolnjenim z vročo vodo, da se jedi med potjo niso ohladile. Prva jed so bila lastavičja gnezda v sladki omaki. To je nekaj zelo dragocenega in za Kitajce velika in zelo priljubljena slaščica. Tu v južnih obrežnih krajih živi lastavica, ki izdeluje svoje gnezdo iz morskih alg. Ta gnezda, lepo očiščena in posušena, gredo Kitajcem zelo v slast. (Ne moremo trditi istega o sebi.)

Sledile so vse mogoče pristno kitajske jedi, med drugim kokošja jajca, ki so bila tri mesece zakopana v zemlji. Bila so skoraj črna, toda jako okusna. Zadnja jed je bila juha, ki je prišla na mizo vrele. Lonec je namreč imel v sredi nekak majhen dimnik, napolnjen z gorečim ogljem. — Šteli smo jedi in jih našteali 24! Ker bi bilo jako neollikano, vrniti kako jed nedotaknjeno, smo jih celo vrsto izpraznile v naše kuhinjske lonce in skleda in imele tako zalogo še za dva dni.

Spomin umrlega smo torej lepo počastile. Najstrožji Kitajec nam ne bi mogel ničesar očitati. — Tisti večer smo živo čutili z ljubim sv. Pavlom, da je treba vsem vse postati, torej s Kitajci Kitajec, da jih vse pridobimo Kristusu.

Opozorjamo starše, katerih otroci obiskujejo srednje šole, da si pravočasno nabavijo davčna potrdila radi odmere šolnine. Brez teh potrdil je vpis nemogoč.

biciklje in ročne vozičke, znižana pa je mostnina za težke vozove od Din 150 do 75 par enosmerno. — Trški občinski odbor namerava uvesti tržni dan, da bi lahko domačini in okoličani prodajali razne pridelke.

Zgornja Sv. Kungota. Srebrni duhovniški jubilej je praznoval naš preč. g. župnik Frančišek dne 13. avgusta t. l. Mnogozasluznemu g. župniku, ki je posebno goreč častilec presv. Srca Jezusovega, želimo iz dna srca, naj ga Vsemogočni ohrani še nešteto vrsto let za delovanje v vinogradu Gospodovem!

Sv. Ana v Slov. goricah. K boljšemu življenju nad zvezdami je poklical Vsemogočni v nedeljo dne 6. avgusta vzgledno in dobro mater Breznik Julijano, posestnico v Ledineku. Bila je pravi tip slovenske žene: skrbna, skromna, pobožna in požrtvovalna za vse dobro. Njeno življenje, kakor je večkrat izjavila, je bilo življenje polno težav in napornega dela. Skoraj do zadnjih dni je v svoji veliki starosti 86 let delala, kakor da bi ji bilo šele 50 let življenja. Cela župnija je poznala mater Poltekovo, saj si jo lahko videl skoraj vsak dan pri sv. maši. Globoka vernost in pobožnost sta bili poleg pridnosti in skrbnosti za blagor domačih glavni njeni vrline. Veliko je darovala in molila za misijone. Do-

Henko

Omehča, trdo vodo, da postane kot deževnica. Mehka voda poveča penjenje in učinek mila ali pralnega sredstva. Zahtevajte vedno in povsod Henko sodo za pranje in čiščenje.

bro mater priporočamo vsem znancem, sorodnikom in prijateljem v pobožno molitev. Njenima hčerama naše sožalje! Blag bodi rajni spomin!

Sv. Vid pri Ptuj. V nedeljo dne 6. avgusta, sta bile v farni cerkvi dve zlati poroki. Zvestoba še preko 50 let zakonskega življenja sta si obljubila dva para: Jožef in Ana Fridauer, ter Jakob in Marija Šimenko. Ana in Marija stii si sestre. Vsem želimo še biserno! — V nedeljo je bila tudi instalacija novega gč župnika p. Gabrijela. Želimo mu, da bi vsaka njegova beseda obrodila stoteri sad za nebesa!

Ptuj. Po daljši, skoro triletni težki bolezni je izdihnil svojo blago dušo Franc Polanec iz Kicarja pri Ptuj dne 23. julija v najlepših letih, star komaj 35 let. Pokojni Franc je bil dobrega, mirnega in šaljivega značaja, zato so ga vsi znanci zelo čislali in ljubili. Dasiravno telesno ni bil nikdar posebno trden, je vendar celo svoje življenje trdo delal, da je lahko preskrbel svojo družino. Bil je značajan in skrben mož in oče tudi onima otrokoma, katerima je bil očim; nobenih ni ločil, za vse je lepo skrbel. »Slovenski gospodar« je že star in vselej dobrodošel prijatelj v njegovi hiši. Rajni naj v miru počiva! Žalujočim preostanim, osobito ženi in otrokom, naše prisrčno sožalje!

Gornja Radgona. Dne 9. avgusta t. l. smo obhajali srebrni mašniški jubilej našega župnika Martina Gaberca, ki deluje v naši župniji že šesto leto, ko je kaplanoval v Rajhenburgu devet let, kot župnik pri Sv. Križu nad Mariborom pa deset let. Ko je prišel na svoje prvo mesto, so bila ravnokar izvršena prva zidarska dela nove cerkve. Zida je bilo do 1. 9. 1908 dovršenega kak meter. Stala pa je že nova kaplanija in urejena je že bila mežnarija, kjer je tedaj orglaril in mežnari bil skrbni Majnik, ki je le po dolgotrajni notranji borbi sprejel v svoj pevski zbor nove pevce. Svojo preizkušnjo je mladi pevski zbor prestal ob novi svetli maši g. Antona Medveda pri Sv. Antonu. Prav dobro pa je nastopil v lurski cerkvi pri novi sv. maši g. Jožefa Mirta leta 1916. Veselo je bilo v tistih zlatih časih v dvorani nove kaplanije, kjer se je mladina navduševala za kato-

Trbnje. Izgubili smo svojega dobrega župnijskega upravitelja g. Alberta Pravsta. Ravno ko je dopolnil 50 let, dne 2. 8. letošnjega leta, ga je zadela kap v župnišču pri Sv. Križu nad Dravogradom. Od tam smo njegovo truplo prepeljali v Trbnje, kjer smo ga položili k frajnemu počitku dne 4. t. m. Na pogreb je prišlo 17 gg. duhovnikov, pet med temi je zamudilo, ker niso vedeli za uro pogreba. Pogreb je vodil dekan iz Vuzenice g. Drago Hüttner. V cerkvi je pokojnemu govoril v slovo g. Dolinar, župnijski upravitelj pri Sv. Primožu na Pohorju, izven cerkve pa g. dekan v imenu duhovščine ter g. Viktor Lauko v imenu faranov.

Marenberg. Na Ignacijevu je bil sejem. Prignane je bilo nad 60 glav goveje živine, med temi 15 parov volov. Cena je nihala med 3.30 do 3.60, kupilo se je malo. Bili so tudi 3 vozovi svinj, cene so bile zelo visoke, nekaj je bilo tudi prodanih. — Kakor se izve, bo pobiral mostnino in imel gostilno pri mostu g. Böhm samo še ta mesec. Odpravljena je mostnina za

hiško izobrazbo pri različnih vajah na odru in na orodju. Neposredno in naravnost v to delovanje pa je udarila kri svetovne vojske in razkropila mladino po svetu, najbolj zavednih in navdušenih voditeljev mladinskega gibanja ni bilo več nazaj. Odšel je žilavi in moškoresni Maks Moškoč, prvi načelnik katoliško zdrave in čile orlovske vrste, ki je dala v poznejših letih marsikateremu fantu pravo življenjsko smer. Nič več nismo videli idealnega Joškota Šetince, ki je sicer bil doma pri Brežicah, pa se ni strašil truda prihajati v Rajhenburg k vajam za Finžgarjevo »Našo kri«. Njegovo življenje je ugasnilo v resnici tam, kjer se je prelivala naša kri, neznano kje tam na severu. Pa še enkrat je visoko zaplamljen ogenj navdušenja v mladih srcih... Maribor jih je občuđoval te nepregledne vrste mladine, ki je korakala neustrašeno tje ven na tezensko areno. Tudi od Sv. Križa nad Mariborom jih je prišlo lepo število in podali so si roke branitelji severne narodne meje in sinovi Posavja. Po letih navideznega gospodarskega in kulturnega blagostanja so prišli med nas vse z malimi izjemami dnevi, ki so podobni meglenim in dežnim jesenskim dnevom, ki človeka potisnejo tje nekam v kot pri peči, kjer se lahko spominja po mili volji krasnih spomladnih in poletnih dni. Pa kaj, če nam je nemilo vreme zablatilo prej lepe ceste, da stopamo težko v javnost, ne more pa nam vzeti dobre volje in pravega prepričanja, zlasti pa ne vere v srečno bodočnost našega naroda, ki hrepeni po izobrazbi v duhu neumrljivega svojega vzgojitelja Slomška.

Gornja Radgona. V četrtek dne 10. avgusta je bil pokopan daleč naokrog znani Matija Koler, zidarski mojster. Podlegel je dolgotrajni bolezni, ki mu je povzročila take bolečine, da jih ni mogel več prenašati. — Na naši Posojilnici plapolja črna zastava ob smrti preč. g. Martina Meško, ki je bil med tistimi, ki so temu zavodu polagali temelje. — Zelo lepo pa je bilo pri nas ob srebrnomašniškem jubileju našega župnika in njegovih tovarišev. Navzočih je bilo do 25 duhovnikov in polna cerkev vernega ljudstva, okrog glavnega oltarja pa venec belih deklic. G. profesor, domačin Peter Kovačič je v jedrnatem nagovoru podčrtal misel, kako važna je zlasti v sedanjih časih dušnopastirska služba, ko vidimo, da pretresajo po vsej Evropi zlasti mladinske vrste posvetne in pogubne ideje, ki ji srečo vedno le obetajo, dajo jim je pa ne. Ljudstvo pa, ki je ob delavniku napolnilo obširno petrovsko cerkev, dokazuje s to svojo navzočnostjo, da dobro ve, kje se najde resnica in prava sreča. Med sv. mašo sta srebrnomašniku stala ob strani njegova tovariša g. Atelšek Ivan, župnik v Braslovčah, in g. Lojze Pichler, župnik v Stoprcih. Domači pevski zbor je ponovno dokazal, da z lahkoto in gibčnostjo obvlada vsako pesem, ta dan pa smo v vseh pesmih čutili posebno navdušenje, kar je bistveno povzdignilo slovesno razpoloženje vernikov. Ob koncu sv. maše so dobili vsi učenci, ki so imeli ta dan ob 8. uri šolsko sv. mašo in skupno sv. obhajilo, kakor tudi drugi župljani lepe spominske podobice. Ta dan so obhajali svoj srebrni jubilej vsi zakonski, ki so bili poročeni leta 1908. Prišli so s svojimi družinami k sv. obhajilu. Fantje in dekleta, rojeni leta 1908, so stali ob oltarju v lepih vrstah, zahvaljujoč Boga za prejete milosti, premišljujejo, kako naglo beže leta, zlasti leta mladosti.

Laporje. Kdo ugane, kaj imamo Laporčani, česar najbrž naša cela škofija nima? Ugane tako nihče ne, zato rajši kar hitro povemo, da je v naši fari doma najstarejša Lavantinka. Je to 104letna Jera Jelen, rojena Kušar, v Lapor-

ju, stanujoča sedaj v Slov. Bistrici. Torej vsaj nekaj, s čemer bi se dalo postaviti. — Nova kapelica na Žabljeku se bliža koncu. Leži na primernem prostoru, da jo je videti daleč naokrog. V njo gre preko sto ljudi. Prihodnje leto jo bodo posvetili v čast Srcu Jezusovemu. Na to slovesnost že sedaj opozarjamo vse, posebno vas iz sosednih župnij, ki si bodele ob tej priliki lahko ogledali tudi našo krasno prenovljeno župnijsko cerkev. — Posestniku Smoleju na Križnem vrhu bi se bil skoraj utopil sinček Franc v domačem studencu. K sreči so ga še pravočasno rešili. — Hudo občutiljo kmetje, da ne smejo več živine doma klati in prodajati. Ali so take prepovedi v zadovoljnost in pomirjenje ljudstva?

Laporje. Smrtno je v ponedeljek dne 6. t. m. ob devetih zvečer ustrelil v glavo 23letni L. G. 25letnega Leopolda Skrbiša na Križnem vrhu. **Sv. Barbara v Halezoh.** Dne 31. julija so v noči neznani zlikovci udrili v svinjski hlev vinčarke Elizabete Merc na posestvu g. Sagadina iz Ptuja, in ji ukradli debelo svinjo v vrednosti 400 Din. To ni prvi slučaj! — V gorici letos ni pričakovati dobrega branja, kakor tudi v sadovnikih ne. Bog nam daj dosti kruha, za piti pa je voda tudi dobra, vsaj ne bo toliko pobojev in pretefov na dnevnem redu.

Arjavas. Prostovoljno gasilno društvo Arjavas priredi v nedeljo dne 3. septembra t. l. na vrtu tovariša Martina Razboršeka v Arjavasi veliko tombolo z lepimi vrednostnimi dobrotami in običajno vrtno veselico, kjer bo za vse najboljše preskrbljeno. Prijatelji gasilske tombole najljubše vabljeni! V slučaju slabega vremena se vrši prireditev na praznik dne 8. septembra t. l.

Vransko. Kriza nas hudo tlači. Povzročil jo je padec cene hmelja, lesa in živine. Na gospodarskem polju torej nazadujemo, v verskem oziru pa lepo napredujemo. Marijina družba deklet je za mesec maj okrasila oltar svoje nebeske Kraljice z električno razsvetljavo. Fantje in možje iz apostolstva, čigar vrste lepo rastejo, so si okrasili oltar Srca Jezusovega na enak način. Sedaj se pripravljajo okrasitev našega župnega patrona sv. Mihaela, da bi za svoj godovni dan imel lep venec raznobarnih drobnih električnih lučic. Prav lepo je tudi cerkveno petje naših malčkov iz Marijinega vrtca, za kar gre najlepša zahvala bivšemu in sedanjemu g. kaplanu.

Sv. Rupert nad Laškim. (Prijatelju Jožefu Podpečanu v spomin.) Ko te je v soboto dne 29. julija že križa hladna zemlja na pokopališču pri sv. Jakobu v Galiciji, sem šele zvedel za Tvojo nenadno smrt. Rad bi Ti, dragi prijatelj, s temi vrsticami postavil v »Slovenskem gospodarju« skromen spomin, ker Te nisem mogel počastiti na Tvoji zadnji zemeljski poti! Malo pred svetovno vojno sem Te spoznal, dobri Grabenškov Zupač. Bil si moj vrl faran, dober sosed, zvest prijatelj, celi mož in poštenjak, kakor jih današnji svet ima vedno manj. Tvoj plemenit, kremenit značaj je poznal in spoštoval ne le vsak človek v Galiciji, Tebe so cenili in čislali tudi imenitni gospodje v Celju in drugod, kjer si imel službeni opravke. Kako vzorno si skrbel za svojo ljubo družinico, kako se trudil, da bi povzdignil v vsakem oziru hišo in celo posestvo; vse Tvoje delo je uspelo, saj si znal delati in moliti po lepi, stari, krščanski navadi. S tihim veseljem sem gledal Tvojo srečo, ko si vsaki prvi petek v domači cerkvi s celo svojo družinico tako vzgledno počastil presv. Srce Jezusovo: nobeno delo, nobena težava, noben pot Te ni mogel odvrniti od mesečnega sv. obhajila, vira Tvoje moči, dušne in te-

lesne. In koliko potov si imel: kot sodnijski dostavljalec, cenilec in zaprisežen izvedenec si bil na daljnem potu ne samo vsak teden, ampak večkrat po cele dneve in noči. Koliko tisoč kilometrov poti si prehodil in prevozil po lepi Savinjski dolini in po celem celjskem sodnijskem rajonu. Imel si, po svoji službi, veliko težavnih, neprijetnih zadev: pa so Te povsod spoštovali, ker si bil ne le cel mož, ampak tudi prepričan kristjan, ki si pomagal ljudem v njih stiski in težavah s svojim modrim nasvetom in s svojo toplo ljubeznijo. Truden in upehan od večdnevnih daljnih potov si prihitel domov k svoji vrli ženi in ljubim otročičem; pa si zagledal tam na cesti pod Tvojo hišo voznika, ki je bil v veliki stiski, ker se mu je na težko obloženem vozu zlomilo kolo; nisi čakal, da bi Te kdo klical; v trenutku si že prihitel s svojim kolesom, da si pomagal človeku v stiski. Sosedovi so spravljali na travniku seno; kar se prikadijo sem iz dobrnskih goščav temni oblaki z nevihto in dežjem; spravljajo hitijo, da jim teče znoj po zagorelih licih, a premalo jih je, da bi zmagali delo: Grabenšekovi samo od daleč vidijo stisko, pa že prihitijo vsi na pomoč z vilami in grabljami, prvi med njimi pa je Zupač. Kako lepo si skrbel za svojo družinico! Navzlic malemu posestvu in skromnim dohodkom si poslal sinčka Feliksa, ki je kazal lepe zmožnosti, na gimnazijo v Maribor s tiho željo, da bi mogel lavantinski škofiji dati duhovnika! Neizrečeno si bil vesel, ko je dobri Liksek dobro storil in bil v razredu med prvimi v pridnosti in vedenju. A trud in napor Tvoje službe več kakor 20 let je bil prevelik, obnemogel si; iskal si zdravja v celjski bolnišnici, a najvišji Gospod je odločil: Pridi, zvesti služabnik, ker si bil v malem zvest, te bom čez veliko postavil. Nena doma je kap pretrgala nit Tvojega lepega in vzglednega življenja. Nenadoma Te je poklical Gospod, pa si bil vedno pripravljen. Blagi prijatelj, počivaj mirno tam na tihem hribčku blizu svoje čedne domačije, v nebesih pa se spominjaj tistih, ki si jim bil dober in ki so Ti bili dobri! — A. Jager.

Dobova. Po dolgi bolezni je dne 31. julija umrl naš dobri g. župnik. Dolgi 40 let je vodil dobovsko župnijo, z vsakim je bil prijazen in vedno dovrljen, doborščeren do vsakega, zato pa tudi ni ničesar zapustil, vse je razdal. Svoje župljane je imel iskreno rad in nikdar ni bilo čuti o njih žal besede iz njegovih ust. Za svoja dobra dela je šel po plačilo v večnost. Dne 3. avgusta smo spremili našega dobrega duhovnega pastirja na zadnji poti, s katere ni vrnitve. Kako zelo je bil priljubljen, se je videlo, saj ga je spremlila vsa župnija in ne samo župljani, tudi sosede Hrvatje so prišli, ki ravno tako žalujejo za njim. Prišlo je od blizu in daleč 34 duhovnikov. Med njimi smo opazili g. dekana konz. svetnika Medveščeka, dekana iz Laškega g. monsig. dr. Kruljca, g. dekana Preskarja iz Sv. Martina na Paki, g. duhov. svetnika Tratnika iz Rajhenburga in še mnogo drugih. Pred župniščem so mu zapeli cerkveni pevci, pridigo in sv. mašo je imel g. dekan iz Vidma. Po obredih v cerkvi je vodil pogreb do pokopališča g. monsig. dr. Kruljc. V sprevedu so bile cerkvene organizacije, gasilska godba iz Loč, dolga vrsta gasilcev. Ob krsti, katero so vozili štirje konji, so stopali gasilci v čeladah. Takega pogreba Dobova še ni videla in ga dolgo zopet ne bo. Na grobu je govoril monsig. dr. Kruljc. V imenu gasilcev je vzel slovo ob odprtem grobu g. Kovačič, v imenu občin pa g. Pinterič. Pevci pod vodstvom g. šolskega upravitelja so zapeli v cerkvi in na grobu v slovo. Naj v miru počiva naš ne-

pozabni zlatomašnik, duhovni svetnik, župnik dobovski! Bog mu bodi plačnik za njegova dobra dela.

Za organiste.

Organisti, pozor! Vsem tovarišem gg. organistom naznanjam, da mi je prišel v roke rokopis treh nagrobnic z novim besedilom: 1. »Srce tvoje več ne bije«, 2. »Tvoje truplo krije gruda«, 3. »Zemlje rodne in brsteče« za moški sbor v jako lepem in lahkem slogu, zložil Karol Bervar, vodja orglarske šole in organist v Celju. Zeleti bi bilo, da bi navedeno delce že izšlo za vse svetnike, ker bi nam jako dobro došlo. Imenovani g. skladatelj je znan po nagrobnicah posebno v Slovenskih goricah, kjer se vsa njegova dela pogosto izvajajo in čislaajo. Upam, da boste gg. organisti takoj naročili, kakor hitro bodo izšle te tri zgoraj imenovane skladbice. — Lorenčič Franc.

Poslednje vesti.

Predsednik republike na otoku Kuba Machado je odstopil in odpotoval v Zedinjene države. Predsedstvo je prevzel bivši poslanik Cespedes. Na otoku sta zavladala red in mir.

Italijanski general Balbo se je vrnil po par nesrečah z vodnimi letali iz svetovne razstave v Čikagi. Mussolini je imenoval Balbo za letalskega maršala.

V grški prestolnici v Atenah je uničil dne 12. avgusta požar 360 barak za begunce. 250 družin je brez strehe.

Smrtna nesreča triglavskih planin. V soboto dne 12. avgusta predpoldne je smrtno ponesrečil pri nabiranju planink pod vrhom Tičarice nad šestim izmed sedmih triglavskih jezer akademik Dušan Gorup iz Maribora.

Požar je uničil v Zgornji Jablani pri Cirkovcah na domu posestnika Antona Medveda kolarnico in parno, v kateri je bilo naložene 1500 kg pšenice v snopju, 2000 kg rži, 700 kg sena in precej drv.

Strela je ubila v soboto zvečer na potu iz Slovenje proti Gerečji vasi v župniji Hajdina pri Ptuj fantu Lovro Svenška, zidarskega vajenca pri tvrdki Nassimbeni v Mariboru. Rajni je bil vrl krščanski fant in žaluje za njim rodbina in cela župnija.

Nesreča. Blizu Št. Vida pri Ptuj je povozil žravec Schönlaub iz Ptuja 69letnega posestnika Ivana Krajnc iz Vreje. Krajnc si je zlomil levo roko in desno nogo.

Srečna družina. V Ptuj bo daroval novo sv. mašo dne 20. t. m. lazarist Maks Rupar. V Ruparjevi družini je to tretja primicija in čez dve leti bodo imeli še četrto. Častitamo!

Strahovit požar je uničil dne 12. avgusta ob neznosni vročini v Žužemberku šestim posestnikom na hišah ostreže, popolnoma je pa pogorelo šest gospodarskih poslopj. Pogorelci so bili le malenkostno zavarovani. Gasilci so lahko ogenj le omejili.

Požar je upepelil dne 10. avgusta v Koroški Beli poln kozolec pšenice in krme, last posestnice Marije Smolej. — Dne 11. avgusta je bil uničen od ognja kozolec dvojniki v Sostrem pri Ljubljani, last Janeza Cuzaka.

Velik požar je izbruhnil dne 12. avgusta na zvečer sredi med poslopji graščine grofa Barba v Mirni na Kranjskem. Do tal je zgorela velika shramba za seno, dolga 50 m, razen nje manjša shramba, dolga 20 m, pa tudi kozolec na 16

štanti. V shrambah je bilo okrog 50.000 kg detelje, 10 do 12 vagonov slama, približno 300 mernikov nemlatenega ovsa ter do 20.000 kg sena. Zgoreli so tudi mlatilnica, 14 vozov, ki so bili pod kozolcem, parni kotel in razno orodje. Škoda je bila povprečno cenjena za 290 do 300 tisoč Din. Grof Barbo pa je bil zavarovan le za 20 do 30 tisoč Din.

Ženska jo je smrtno izkupila. V vasi Ostrež pri Št. Rupertu na Kranjskem je napadla dne 12. avgusta zvečer z nožem že predkaznovana ženska ženo posestnika Urbanča in jo ranila v trebuh. Posestnik Urbanč je oddal v silobranu na napadalko strel in jo zadel tako, da je podlegla ranam.

Sreča v nesreči. Dne 12. avgusta je peljal na vozu Franc Žirovnik motorno žago preko železniškega prelaza v Orlovi ulici v Ljubljani. Voznik ni čul vlaka, pač pa se je konj v zadnjem trenutku odtrgal od voza. Lokomotiva je zadela ob voz in sunek je pognal voznika z voza, da je zletel v bližnjo živo mejo in se neznatno poškodoval. Žrtev nesreče sta postala samo voz in motorna žaga.

Domačija je pogorela dne 12. avgusta v Predosljah pri Kranju Francu Gašperlinu.

Središče ob Dravi. Ponesrečil se je g. Jakob Jurjašević v Središču. Pri padcu z voza si je zlomil nogo pod kolenom. Zdravi se doma. — Utopljenca v sivi obleki so videli plavati po Dravi preteklo nedeljo. Nekateri so se mu približali, pa predno so si kopalci opomogli od strahu, je deroča voda odplavila truplo.

Stermecki zopet znižal cene!

879

Svetinje pri Ormožu. Tukaj je umrl Joško Tomažič, mizarski pomočnik iz Veličan, star komaj 21 let. Rajni je bil delaven, miren in blag mladenič. Blagi fanf nam bo ostal v najlepšem spominu. Naj v miru počiva! Vsem sorodnikom in prijateljem naše sožalje!

Tepanje pri Konjicah. Našim vrlim gasilcem je po velikem trudu in prizadevanju leta vendar uspelo, zgraditi nov gasilni dom z gasilnim stolpom. Ko nas bo odbor povabil in pozval k prireditvi v prid gasilnega društva, se bomo povabili po možnosti radevolje odzvali. Vrlim gasilcem želimo še več uspeha!

Medvece pri Pragerskem. Prejmi, dragi »Slovenski gospodar« tudi od nas Medvečanov poročilo, da smo prav zadovoljni s teboj. Vsi te radi prebiramo, nekateri mladi, posebno pa stari, ako nam prineseš kako veselo ali neprijetno novico od naših Medvečanov.

Prijateljica

Konec.

Najbrž bi bila postala vaša žena — če bi se oni ne bil pojavil. On je bil pač boljši z njo, kakor vi. On je storil to, kar je dopadlo njej, med tem ko ste ji vi usiljevali svojo voljo. Katra je ljubila njega bolj nego vas. Videla je svojo srečo v tem: ne vas, ampak z njim se poročiti. In — sedaj ste ji vi razbili to srečo s tem, da ste jej odvzeli onega moža. Če bi bili vi deklino resnično ljubili, bi morali znati: Je res žalostno, ako me noče. Če pa meni, da jo bo oni drugi osrečil, naj ga vzame.

Zmajal je nevoljno z glavo, molčal in gledal mimo nje, kakor bi je sploh ne bilo v celici.

Tea je nadaljevala: »In vendar ste jo hoteli imeti, ji niste privoščili drugega, mislili ste samo nase. Sovražili ste njega, ker niste mogli dobiti ženske. Glejte, ako bi bili privoščili Katrci srečo in bi ji ne bili odvzeli njega, bi ne sedeli sedaj tukaj le in bi se bili naučili, se udati v lastno usodo, ker k ljubezni se je nemogoče siliti. Na ta način ste tudi ob Katrcu in s svojim dejanjem ste dokazali, da je sploh niste ljubili. Ona je namreč globoko žalostna. Pretečeni teden je porodila otroka. Nima nobenih sredstev in je preslabotna, da bi si kaj prislužila. Kedo naj sedaj skrbi za njo, če nima moža, ki bi delal za njo?«

Položila mu je še tudi drugo roko na ramo: »Poglejte mi enkrat v oči, Leenen, ali znate odgovor?«

S težavo je dvignil glavo, njegov hrbet se je krivil pod pritiskom ženskih rok. Pomilovalno mu je gledala v od strahu odprte oči. Zakašljaj je, položil roke na mizo, sklonil glavo in zaihtel. Bilo je to izjokanje trpljenja, ki se je kopičilo v njegovi notrajnosti mesece. Nič več mu ni rekla; bilo je boljše, da se povspne sam do spoznanja.

Sla je. Predno je dosegla vrata, je skočil po koncu. »Kedo ste? Hočete mi še enkrat stisniti roko?«

»Gotovo«, se je glasil odgovor. »Prišla bom zopet kmalu. Kedo sem, to ne spada k predmetu. Prijateljica sem, ki vam hoče pomagati. Ali smem?«

Gledal jo je, iz oči so mu kapljale solze ... Ni mogel več govoriti, njegovi prsti, ki so morili, so se oklepali njene roke ... Tiho je odprla vrata in hušnila ven.

Ravnatelj je še stal zunaj na hodniku. Molče ji je podal roko in se ji globoko priklonil.

Sprejem prodajalko za podeželsko mešano trgovino, veščo slovenskega in nemškega jezika, pošteno, delavoljno, katera mora pomagati pri gospodinstvu. Le delavoljne, poštene in z dobrimi priporočili naj pošljejo ponudbe z zahtevo plače pri popolni oskrbi v hiši. Pubi-glavica izključena. Ponudbe poslati na upravo lista. 878

Nakupovalce jabolk, že izvežbane, sprejem takoj. Kupim tudi zgodna jabolka, kakor vsa poznejša. Molan Franjo, Celje. 880

Dekla se sprejme, prednost ima tista, katera ima veselje do svinjereje. Fr. Kramberger, posestnik, Gočova 6, p. Sv. Lenart v Slovenskih goricah. 877

Za vinogradnike! Knjižico o zatiranju trtnih škodljivcev (68 strani) razpošilja za malenkost 4.50 Din v znamkah: A. Kosi, vinogradnik, Središče ob Dravi. 876

Zahvala.

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani, oddelk »KARITAS«, mi je točno in takoj izplačala posmrtnino po umrlem očetu Gregorju Krpaču, ki je bil prej zavarovan pri bivši Zadrugi samopomoči v Mariboru, dasi je bil pri »Karitas« zavarovan komaj 16 dni.

Vsem, zlasti pa članom bivše Zadrugne samopomoči, zavarovanje pri »KARITAS« kar najtopleje priporočam.

Krpač Ivan s. r.
Smartno pri Slovenjgradcu, 10. 8. 1933.